

๖. อถุยตฺรพฺราหฺมณสฺสตุต

[๔๖] สวตฺถิยํ วิหริติ ... อถ โข อถุยตฺโร พฺราหฺมณเณ เยน ภควา เตนุปลสงฺกมิ
อุปลสงฺกมิตฺวา ภควตา สหฺมํ สหฺมมิตํ สหฺมมิตํ นํ กถํ สวณํ นํ วิตฺติสาเรตฺวา เอกมณฺตํ นิสฺสีทิ.
เอกมณฺตํ นิสฺสินโน โข โส พฺราหฺมณเณ ภควนฺตํ เอตทวโจ

กํ นุ โข โภ โคตม โส กโรติ โส ปฏิสฺสเวทยตฺตีติ.

โส กโรติ โส ปฏิสฺสเวทยตฺตีติ โข พฺราหฺมณ อยเมโก อนฺโต.

กํ ปน โภ โคตม อถุโย กโรติ อถุโย ปฏิสฺสเวทยตฺตีติ.

อถุโย กโรติ อถุโย ปฏิสฺสเวทยตฺตีติ โข พฺราหฺมณ อโย พุติโย อนฺโต

เอเต เต พฺราหฺมณ อุโป อนฺเต อนฺตคฺคํ มชฺฌเณน ตถาคโต ฐมมํ เทเสติ
อวิชฺชาปจฺจยา สงฺขารา สงฺขารปจฺจยา วิญฺญาณํ ๔เปยฺย เอวเมตสฺส เกวลสฺส ทุกฺขกฺขณสฺส
สมุทโย โหติ. อวิชฺชาเยวว อเสสฺสวโรธา สงฺขารนิโรธํ สงฺขารนิโรธา วิญฺญาณนิโรธํ
๔เปยฺย เอวเมตสฺส เกวลสฺส ทุกฺขกฺขณสฺส นิโรโธ โหติ.

เอวํ วุตฺเต โส พฺราหฺมณเณ ภควนฺตํ เอตทวโจ อภิกฺกนฺตํ โภ โคตม อภิกฺกนฺตํ โภ
โคตม ๔เปยฺย อุปาสกํ มํ ภวํ โคตโม ธาเรตฺว อชฺชตคฺเค ปาณูปตํ สรณํ คตฺวา. ฌญฺจ.